

прѣтърпѣ, и че той не ще мя докара въ таквата опасность, която не бы служила за мое то или за вашето спасеніе; защото свойство то на искушеніе то е това, че то щомъ ние стоимъ въ истиннѣ тѣ, има за слѣдствиѣ достовѣрно спасеніе.»

Влажна та мърчелива тѣмница дѣйствуvalа твърдѣ злѣ на негово то здравie. Една силна треска го уловила и изхабила животна та му сила; негови тѣ пищеварителни органди станжли слаби и скоро трѣбвало да ся грыжжатъ за живота му. Той страдалъ много отъ камъкъ, болѣсть която по-прѣди не усъщалъ, както и отъ постоянно бѣланіе и треска. И пратили кардинали тѣ и Папа та лѣкари при него, съсъ заповѣдь, сичко да стоятъ, за да го оздравятъ. Тѣхни тѣ старанія сполучили да го задържатъ живъ.

Чески нѣкои свѣщеннници, прѣди негови прѣтели, употребили врѣме то на затвора му твърдѣ усърдно, за да му изкажатъ сички тѣ възможни скърби. Михаилъ Каузисъ прѣдалъ на Папа та Йоанна XXIII много обвинителни точки, които имали за цѣль да турятъ Хуса въ едно лъжовно подозрително положеніе. Папа та опрѣдѣлилъ триима комисари; Константинополскій тѣ патріархъ и юще двама други епископы, кои то трѣбвало да разглѣдатъ оплакваніята и противъ Хуса. Тѣзи протоколирали обвиненіята и свидѣтелства-та на нѣколко духовни изъ Прагж и гы прочели на Хуса въ затвора, тѣкмо когато го мѫчяла най-страшна треска. Хусъ искалъ да му ся даде единъ за-